

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515201114
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515201114.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyho, sudkyne JUDr. Emílie Zimovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. A. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny E. A. nad K., dieťa rodičov matky G. A., bytom E. A. nad K., X. XX, a otca B. J., bytom A., O. XX/XX, zast. v konaní JUDr. I. K., advokátkou v J., G. XX, o zvýšenie výživného a úpravu styku, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 18. septembra 2015, č.k. 9P/24/2015-61, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca na maloletú z doterajších 66 Eur mesačne na 130 Eur mesačne, a to s účinnosťou od 16.2.2015. Zameškané výživné za obdobie od 16.2.2015 do 18.09.2015 vo výške 477,71 Eur uložil otcovi zaplatiť v splátkach po 40 Eur mesačne spolu s bežným výživným. V časti o výživnom tým zmenil predchádzajúce rozhodnutie z 24.06.2010. Okresný súd tiež rozhodol o styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú párnú sobotu od 13.00 do 18.00 hod a po uplynutí troch mesiacov od právoplatnosti od 10.00 do 18.00 hod.

Rozhodol tak o návrhu matky, ktorá sa domáhala zvýšenia výživného na maloletú na sumu 300 Eur mesačne a návrhu otca, ktorý sa domáhal stretávania s maloletou každý párný víkend od piatku 17.00 hod. do nedele 18.00 hod. a v stanovenom čase tiež počas Vianoc. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal okresný súd zo skutkových zistení, že o výživnom bolo naposledy rozhodované v 6/2010 schválením rodičovskej dohody, kedy mala maloletá 4 mesiace a výživné bolo stanovené vo výške 66 Eur mesačne pri mesačnom príjme otca 222 Eur a mesačnom príjme matky 330 Eur. V súčasnosti mal okresný súd za preukázanú zmenu na strane maloletej spočívajúcu vo vyššom veku maloletej, výdavkoch na lieky a výživové doplnky. Na strane matky mal okresný súd preukázaný pokles príjmu na 203 Eur mesačne, ktorý pozostáva z rodičovského príspevku. U otca zistil okresný súd príjem zo živnosti 550 Eur mesačne. Na základe právneho posúdenia podľa § 62, §65, § 75 ods. 1 a 2 a ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine a vychádzajúc zo zásady rovnakej životnej úrovne všetkých členov rodiny, určil okresný súd sumu výživného v zásade tak, aby na každého člena súčasnej rodiny otca pripadala rovnaká suma ako na každého člena súčasnej rodiny matky.

O úprave styku otca s maloletou rozhodol okresný súd podľa § 25 Zákona o rodine a vychádzajúc zo zistenia, že pre dlhodobú nečinnosť otca sa vzťahy medzi ním a dcérou prerušili, respektíve vôbec nevytvorili a vytvárajú sa iba postupne na základe stretnutí realizovaných podľa nariadeného

predbežného opatrenia, upravil styk otca s maloletou v rozsahu 5 hodín každú párnú sobotu s tým, že po uplynutí troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku sa časový rozsah styku rozšíri na 8 hodín. Takto určeným stykom si podľa okresného súdu dieťa na otca postupne zvykne a bude možné uvažovať aj o prespaní maloletej u otca. To však až po získaní dostatočnej dôvery maloletej voči otcovi.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 146 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasil tak vo výroku o výživnom ako aj vo výroku o úprave styku. Napadnuté rozhodnutie žiadal zmeniť a výživné zvýšiť na sumu 80 eur mesačne a výšku splátky nedoplatku stanoviť na 10 eur mesačne. Styk žiadal upraviť na každý párný víkend od soboty jedenástej hodiny do osemnástej hodiny a po troch mesiacov od právoplatnosti na každý párný víkend od piatku sedemnástej hodiny do nedele osemnástej hodiny a tiež na konkrétne dni počas Vianoc.

Otec nesúhlasil so záverom napadnutého rozhodnutia o rovnakej životnej úrovni všetkých členov rodiny, ale za rozhodujúcu považoval možnosť dieťaťa zdieľať rovnakú životnú úroveň svojich rodičov. Z napadnutého rozhodnutia nie je podľa otca zrejmé ako bola vypočítaná suma pripadajúca na každého člena jeho rodiny. Za správne považoval aby východiskom výživného bol rozsah 20 až 25 % z príjmov otca pre obe jeho maloleté deti čo predstavuje 110 až 137 euro mesačne spolu na obe maloleté deti otca. Pritom otec je ochotný platiť výživné 80 euro mesačne. Pri určení výživného v tomto veku maloletej je potrebné ponechať rezervu aj na jeho prípadné zvyšovanie v budúcnosti. Otec poukázal na to, že priamo z výpovede matky vyplynulo, že výživné mieni použiť aj na iné účely ako na úhradu potrieb maloletej. Pokiaľ mal okresný súd za to, že výživné by mal otec plniť aj v rámci osobnej starostlivosti o dieťa, bolo potrebné na to vytvoriť podmienky širšou úpravou styku. Otec nesúhlasil tiež so splátkou dlhu na výživnom vo výške 40 eur mesačne, pretože celková suma 170 eur mesačne je pre neho neúnosná a likvidačná aj vzhľadom na to, že jeho partnerka je tehotná.

Ohľadom rozhodnutia o styku otca s maloletou otec namietal, že maloletá ho pozná, pri styku podľa nariadeného predbežného opatrenie nenastali žiadne problémy, maloletá by u neho bola vo vyhovujúcom prostredí s jeho družkou a maloletou B. narodenou v roku 2013. Rozšírenie styku o tri hodiny po troch mesiacoch považoval otec za nedostatočné. Poukázal tiež na to, že matka maloletej nevedela správne ohľadom odvykania od plienok a v súčasnosti spochybňuje schopnosti otca postarať sa o maloleť.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázala na zvýšené výdavky maloletej súvisiace s jej nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý je potvrdený aj lekárskymi správami. Čo sa týka stretávania otca s maloletou, považovala matka za správne, aby si maloletá najskôr vybuodovala citovú väzbu k otcovi a až potom u neho začala prespávať.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a viazaný dôvodmi odvolania zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Zmena výšky vyživovacej povinnosti, ktorá bola predmetom konania aj v tomto prípade, je možná iba vtedy, ak došlo na strane výživou povinných osôb alebo výživou oprávnenej osoby k zmene pomerov (ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine). Pritom postačuje, ak k podstatnej zmene pomerov dôjde čo i len na strane jedného zo subjektov právneho vzťahu výživného na maloleté dieťa.

V posudzovanom prípade vyplynula z dokazovania vykonaného okresným súdom významná zmena pomerov tak na strane maloletej, ako aj na strane oboch rodičov. Oproti času posledného rozhodnutia, kedy bola maloletá vo veku štyroch mesiacov a neboli u nej zistené zdravotné problémy a existencia mimoriadnych výdavkov, bola v čase rozhodnutia okresného súdu maloletá vekovo staršia o 5 rokov a sú u nej zistené zdravotné problémy spočívajúce v recidivujúcich infekciách dýchacích ciest a pohlavných orgánov, pre ktoré bol vydaný posudok o dlhodobom nepriaznivom stave dieťaťa vyžadujúcim osobnú starostlivosť pri aplikácii liekov, prevencii zápalových ochorení a sprevádzaní do zdravotníckych

zariadení. Súčasne na strane matky došlo k poklesu príjmu z materskej vo výške 330 eur mesačne na rodičovský príspevok vo výške 203 eur mesačne + rodinné prídavky na maloletú. K zmene pomerov došlo aj na strane otca, ktorý oproti predchádzajúcemu príjmu zo živnosti vo výške cca. 222 eur mesačne dosahoval v čase rozhodnutia okresného súdu príjem zo živnosti približne vo výške 550 eur mesačne. V čase predchádzajúceho rozhodnutia prispieval na výživu svojich troch detí vo veku 22, 18 a 17 rokov každému po 66 eur a v súčasnosti mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu narodenému v roku 2013.

I keď otec vo svojom odvolaní správne poukázal, že rozhodujúcou pri určení výživného je životná úroveň rodičov a nie všetkých členov ich rodiny, je vzhľadom k zmene pomerov maloletej a jej rodičov zvýšenie výživného správne, a to aj v otázke rozsahu. Neobstojí námietka otca, že výživné vo výške určenej napadnutým rozhodnutím je pre neho neúnosné, teda že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach takéto výživné platiť. Ak otec v čase poslednej úpravy dokázal z ním tvrdeného príjmu cca. 222 eur mesačne platiť výživné na maloletú 66 eur, a pritom ešte prispieval svojim ďalším trom deťom, z toho dvom dospelým po 66 eur mesačne, je platenie zvýšeného výživného vrátane splátky dlhu na výživnom po 40 eur mesačne v jeho schopnostiach a možnostiach, keďže oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu dosahuje príjem cca. dvojnásobný. Súčasne je nová finančná záťaž otca v podobe ďalšej vyživovacej povinnosti k dieťaťu narodenému v roku 2013 kompenzovaná vyšším vekom, a teda predpokladom schopnosti samostatne sa živiť u jeho troch detí, ktorým v čase posledného rozhodnutia o výživnom prispieval po 66 eur mesačne.

Pokiaľ otec namietal, že výživné bude matkou použité na iné účely ako potreby maloletej, toto matka vo svojej výpovedi skutočne uvádzala, no takto odpovedala za situácie, kedy žiadala výživné 300 eur mesačne. Napadnutým rozhodnutím však bola určená suma podstatne nižšia, z ktorej objektívne nemožno uhradiť viac ako odôvodnené potreby maloletej, ktorá má zvýšené výdavky v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom. Navyše nie je dôvod nepovažovať za výdavky na dieťa aj náklady bývania v príslušnom pomere pripadajúcom na dieťa. Vzhľadom na uvedené nebolo odvolanie otca čo do výživného dôvodné.

Čo sa týka rozhodnutia o úprave styku, tu okresný súd správne zohľadnil nedostatočne rozvinutú citovú väzbu maloletej k otcovi, ktorej vytvorenie je dlhodobejšou vecou ako otázkou niekoľkých stretnutí, ktoré sa začali realizovať až na základe reakcie otca v tomto konaní. Pokiaľ budú stretnutia otca s maloletou naďalej prebiehať k spokojnosti maloletej, je prehĺbenie citovej väzby medzi otcom a maloletou iba otázkou dostatočného času, čo do budúcnosti zakladá predpoklad širšieho stretávania možno aj na základe žiadosti samotnej maloletej, ktorá môže viesť k dohode medzi rodičmi bez potreby súdnej úpravy styku.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm a) O.s.p. rozhodol o náhrade trov konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.